

نگاه

هیچ چیز مثل سابق نیست

شروع دوباره لالیگا خبری خوشحال کننده برای همه بود. علاوه بر بحث‌های فوتبالی آغاز دوباره لیگ، یعنی اینکه اسپانیا در مبارزه پسا کرونا موفق بوده است. با وجود این فوتبال اسپانیا در این مدت خیلی چیزها را از دست داد که دیگر قابل جبران نیست. نه فقط به این خاطر که ویروس مهلک مشکلات زیادی را برای همه ایجاد کرده، بلکه به این دلیل که باعث شده همه دنیا از برطرقدار ترین ورزش جهان محروم شوند. جنگ قهرمانی همچنان ادامه دارد و هر دو تیم بارسا و رئال برای رسیدن به این هدف بزرگ با تمام قوا می جنگند. منتها تأخیر ایجاد شده کیفیت بازی‌ها را تحت تأثیر قرار داده است و در عین حال مربیان باید مراقب بازیکنان آسیب‌دیده نیز باشند. از طرفی بازگشایی دوباره لالیگا یک تفاوت بزرگ با گذشته دارد؛ ممنوعیت حضور تماشاگران. در دوران کرونا این تصمیم عجیبی نبود، اما باید ببینیم که از دید هواداران این تصمیم منصفانه است یا نه. مسابقات فعلاً با همین شرایط ادامه پیدا می کند و قرار نیست برای هیچ تیمی استسنا قائل شوند. منتها تحمل این وضعیت برای خیلی‌ها سخت است. صندلی‌های خالی بالای جان فوتبال است، اما به هر حال فعلاً این تنها راه مطمئن موجود است. اجرای پروتکل‌ها نیز سختی‌های خاص خود را دارد؛ بدون تماشاگر، حضور تیم‌ها با حداقل همراه و انجام تست‌های کرونا تنها بخشی از مقررات اعمال شده است. اینکه شادی‌های پس از گل نیز مشمول قوانین پسا کرونا می‌شود قطعاً بازیکنان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. قرار است پس از چند هفته و بازیابی وضعیت موجود، تماشاگران به صورت محدود و با فاصله اجتماعی سکوها را پر کنند، اما تا آن زمان باید صبر کرد و این برای فوتبال‌دوستان آسان نخواهد بود. در هر صورت باید با شرایط خاص پیش آمده کنار آمد و منتظر ماندن تا روزی که به شرایط گذشته بازگردیم. لالیگا، تنها هم و هواداران‌شان بی‌صبرانه انتظار آن روز را می‌کشند.

چالش‌ها

گلابه‌های همیشگی ورزشکاران از محقق نشدن وعده‌ها

فکری به حال ما کنید

گلابه‌های ورزشکاران از بی‌توجهی مسئولان به اوضاع معیشتی آنها همچنان ادامه دارد. در روزهایی که تمرینات برخی رشته‌ها، آن هم به صورت محدود آغاز شده، اشتغال، نداشتن درآمد و محقق نشدن وعده‌های مسئولان مهم‌ترین دغدغه مدال آوران محسوب می‌شود.

■ ■ ■

مسافر کشی ملی‌پوش تکواندو یکبار دیگر نشان داد که مدال آوران ما برای گذران زندگی شرایط سختی را پشت سر می‌گذارند. اگرچه سروش احمدی از یکبارگی ورزشکاران و نگرانی آنها از آینده انتقاد دارد، اما نایب‌قهرمان تکواندو جهان در گفت‌وگو با تسنیم تأکید می‌کند که انتقادهای او سیاسی نبوده است: «تمی دامن چرا مسافر کشی‌ا باعث غلافگیری ما می‌شود که کار کردن غیر نیست و از دیوار کسبی بالا برنمی‌آیم. به عنوان یک ایرانی می‌دانم در حال حاضر شرایط کشور به گونه‌ای است که مجبورم برای مسیر کردن شکمم کار کنم. خیلی‌ها با پخش فیلم من بحث را سیاسی کردند. اصلاً سیاسی نیستم و یک ورزشکارم که همیشه مانند یک سرساز در خدمت تیم ملی تکواندو بودم و برای افتخار آفرینی کشور تلاش کردم.» احمدی به انتظارش از مسئولان اشاره می‌کند و می‌گوید: «ورزشکاری که در میادین آسیایی و جهانی موفق به کسب مدال می‌شود توقع دارد حداقل جایی استخدام شود و بیمه داشته باشد تا آگاهی خدایی تا اگر ده‌چار مشکل شد، بتواند زندگی‌اش را اداره کند. اینکه نگران بی‌پولی خود باشم، اصلاً قشنگ نیست و از مسئولان توقع دارم از قهرمانان حمایت کنند. پدرم برای بزرگ کردن من و اداره خانواده با یک دست کار کرد. او خودش نبوشید و نخورد تا مرا بزرگ کند و حالا وظیفه دارم دستم را او بگیرم. سال گذشته بعد از کسب مدال جهانی، اساسنامه‌ای در خصوص حمایت و جذب ورزشکاران قهرمان توسط دستگاه‌های دولتی تصویب شد، اما هنوز این اتفاق نیفتاده است.»

■ ■ ■

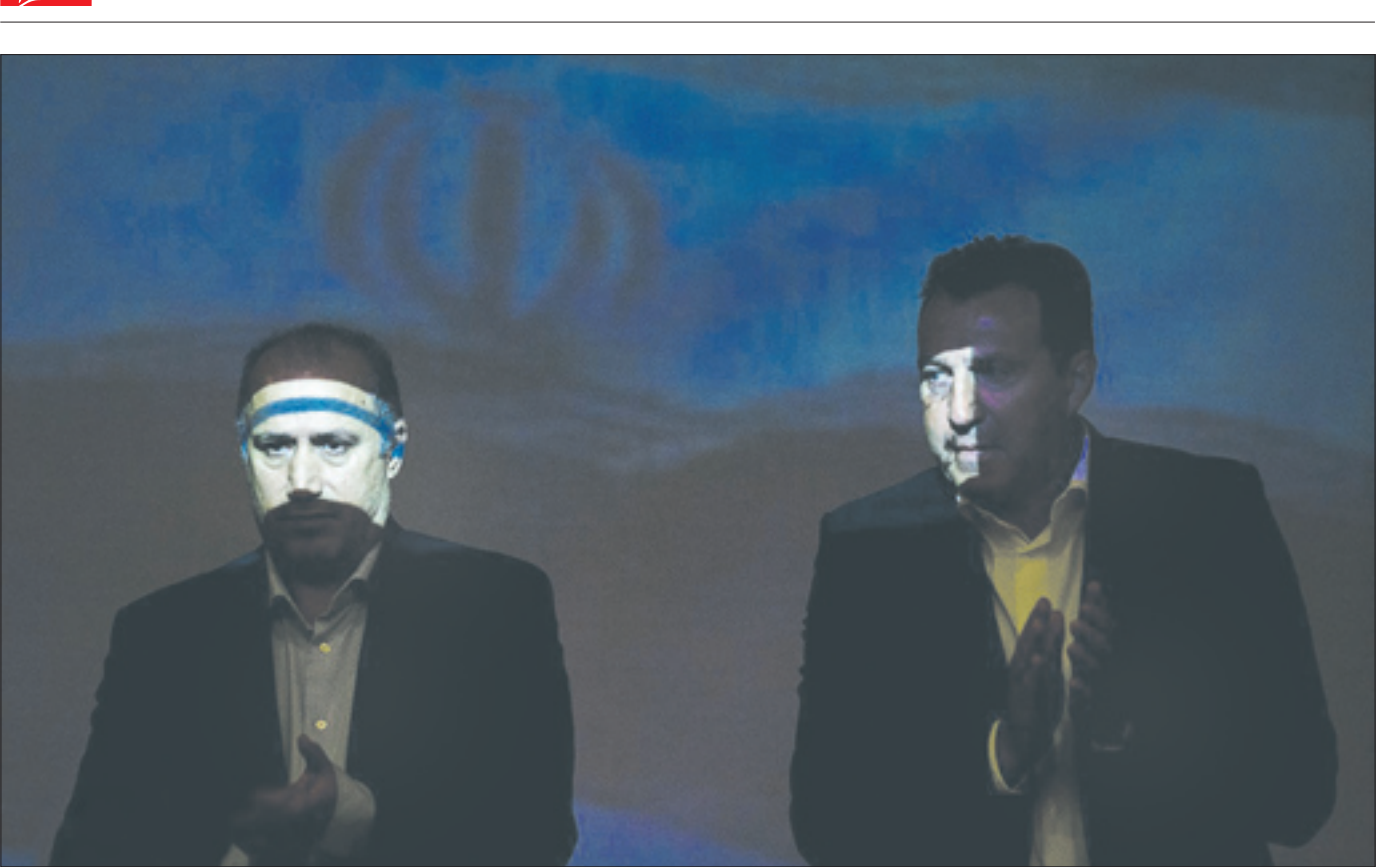
بی‌تفاوتی مسئولان ورزش استان‌ها بسیاری از قهرمانان ملی‌پوش را ناامید کرده‌است. سعیدرجبی از جمله تکواندوکارانی است که مدال‌های خوشرنگی را برای کشورمان به بار مرغان آورده، اما این ملی‌پوش اهل میانه در گفت‌وگو با میزبان یکبار دیگر از بی‌توجهی مسئولان استانش به درخشش‌های ورزشکاران انتقاد کرد: «در مسابقات آسیایی ویتنام که سال ۲۰۱۸ برگزار شد به مدال برنز رسیدم، اما هنوز پاداش این مدال و همچنین جوایز گرنداسلم را دریافت نکرده‌ام. اگر شرایط همین گونه پیش برود، من هم باید یک مغازه اجاره کنم و بفکم بفروشم!» مسئولان ورزش استان آذربایجان شرقی که دارم، چون وقتی قهرمان می‌شویم برای گرفتن یکس دلار کار می‌آیند، اما دو ماه بعد طوری رفتار می‌کنند که انگار ما از پشت کوه آمده‌ایم. شهرستان میانه مهد تکواندوی ایران است. استادحسن خالاجی‌راد که قهرمانانی مثل من، میرهاشم حسینی، و امیرمحمد بخشی را به تکواندوی ایران معرفی کرده، هنوز اجار منشنی است. از مسئولان ورزش استان آذربایجان شرقی می‌خواهم که کاری برای ما انجام دهند.» جیبی با اشاره به ناچیز بودن حقوق دریافتی از صندوق حمایت از قهرمانان گفت: «زندگی قهرمانان از دور زیباست و مشکلات مالی خیلی‌ما را اذیت می‌کند. صندوق حمایت از قهرمانان هم یک ماه ۲۵۰ هزار تومان به حساب ما می‌ریزد و بعد از آن سه ماه خبری از آنها نمی‌شود. این را هم بگویم پس از طلای بازی‌های آسیایی مسئولان استان آذربایجان شرقی وعده واذاری زمین به من دادند که هیچ خبری از این وعده نیست.»

■ ■ ■

وضعیت سایر رزمی کاران نیز دست کمی از تکواندوکاران ندارد. احسان بهرامین خیات که ۱۰ سال است به عضویت تیم ملی درآمده و در میادین آسیایی و جهانی روی سکو رفته از اینکه با داشتن مدرک کارشناسی ارشد هنوز پدرش خرج او را می‌دهد ناراحت است. این ملی‌پوش جودو در گفت‌وگو با ایسنا در مورد اوضاع نامناسب روحی‌اش اینطور اظهار داشت: «بهترین سال‌های جوانی‌ام را مثل یک سرساز در اردوهای تیم ملی تمرین کردم و زجر کشیدم. حداقل ۲۰ نقطه از بدنم دچار شکستگی و در رفتگی شده که در آینده و سالخوردگی این مشکلات بیشتر نمایان می‌شود. تحصیلات آکادمیک خود را تا مقطع کارشناسی ارشد علوم ورزشی دنبال کردم، اما همچنان بیکار هستم. آیا لیاقت این را ندارم که حتی المقدور به عنوان یک معلم ساده در سیستم آموزش و پرورش یا هر سیستمی که به حوزه تخصصی خودم مربوط می‌شود، پذیرفته شوم. شرمنده هستم، چرا که پدر کار گرم باید نان مرا بداند!»

دوشنبه ۲۶ خرداد ۱۳۹۹ | ۲۳ شوال ۱۴۴۱ | روزنامه جوان | شماره ۵۹۵۱

سرویس ورزشی ۸۸۴۹۸۴۳۲

حاشیه‌ای بر ورود سازمان بازرسی به تخلفات صورت گرفته در قرارداد ویلموتس

حاشیه امنیت تاج و رفقا از بین می‌رود

اشاره داشته‌اند. جحت‌الاسلام پژمانفر به صراحت به تبانی در این قرارداد اشاره کرده و گفته است: «این قرارداد با تبانی و به ضرر ایران بسته شده و کارشناسان معتقدند که قرارداد ویلموتس غیرواقعی و بیشتر از سطح متعارف بوده است. اسناد فراوانی در این خصوص داریم که نشان می‌دهد این کار همراه با فساد بوده است. شائبه جدی مبنی بر حضور دلالتان وجود دارد و تضعیف بیت‌المال در این پرونده صورت گرفته که حتماً دستگاه‌های امنیتی باید به آن ورود کنند.» پس از مجلس، سازمان بازرسی دومین نهاد نظارتی است که رسیدگی به تخلفات و ایرادات سرمربی بلژیکی تیم ملی رسیدگی کند. این خبر شنبه رسانه‌ای شد تا این امیدواری به وجود بیاید که برخلاف تخلفات گذشته این بار قرار است به صورت جدی به اتهاماتی که در قرارداد جنجالی سرمربی سابق تیم ملی فوتبال وجود دارد رسیدگی و با متهمان آن برخورد شود. ■ **ایرادات سازمان بازرسی به قرارداد ویلموتس** مجلس اولین نهاد نظارتی بود که به‌ قرارداد ویلموتس و بلموتس که خیلی‌ها به آن لقب ترکانچای‌داده‌اند، ورود پیدا کرد و احسان قاضی‌زاده‌هاشمی و جحت‌الاسلام نصرالله پژمانفر دو نماینده‌ای هستند که در هفته‌های اخیر در مصاحبه‌های شان به تخلفات و حیف و میل‌هایی که در قرارداد ویلموتس صورت گرفته،

ایران، مبالغی به صورت مازاد پرداخت شده که در این باره در حال اخذ توضیحات هستیم و پس از نهایی شدن گزارش اظهارنظر خواهیم کرد.» ■ **سازمان بازرسی را جدی نمی‌گیرند** البته این اولین بار نیست که سازمان بازرسی به موضوعات فوتبال ورود می‌کند. در سال‌های اخیر بارها این سازمان نسبت به اتفاقاتی که در فوتبال کشورمان رخ داده، واکنش نشان داده است. با این حال نگاهی به سابقه ورود سازمان بازرسی به اینگونه موارد، بیانگر این است که این نهاد نظارتی آنطور که انتظار می‌رود نتوانسته محکم عمل کند و در بعد نظارتی قوی ظاهر شود. مرورری بر چند موضع گیری سازمان بازرسی در ورود به اتفاقات فوتبال نشان می‌دهد پرونده‌هایی که برای فوتبالی‌ها تشکیل شده، گویا در همان مراحل اول متوقف مانده و نتیجه نهایی آن اعلام نشده است. یکی از مهم‌ترین پرونده‌های اعلام جرم سازمان بازرسی در سال گذشته علیه سه مدیران سابق و فعلی فدراسیون فوتبال بود. در این پرونده سه نفر که سابقه ریاست فدراسیون فوتبال را دارند، یک نفر از مدیران مستعفی فدراسیون و دو نفر از افراد فعال در فوتبال به عنوان متهم مطرح هستند و اتهام این افراد بر اساس اعلام جرم سازمان بازرسی کل کشور، تضییع اموال دولتی و بیت‌المال است. با وجود اعلام خبر اولیه درباره این پرونده، با گذشت چند ماه هنوز سر نوشت این پرونده مشخص نیست

بازی‌های فوتبال NFL را تحریم خواهد کرد. فدراسیون فوتبال ایالات متحده اوایل این هفته به لغو ممنوعیت خود برای زانو زدن بازیکنان در هنگام پخش سرود ملی رأی داد و ادعا کرد سیاست قبلی اشتباه بوده است. همچنین این فدراسیون اعلام کرد که بازیکنانش از این پس مجبور نیستند در زمان پخش سرود ملی بایستند. عده زیادی از ورزشکاران اخیراً در ابراز همبستگی با اعتراض‌ها به جای ایستادن در زمان پخش سرود ملی امریکا زانو می‌زنند. در ادامه ویدئویی از طرف راجر گول، کمیسر NFL پخش شده‌است که در آن او بازیکنان را تشویق می‌کند تا به خاطر مرگ جورج فلوید، علیه نژادپرستی و خشونت پلیس اعتراض کنند. ترامپ که به‌نظر می‌رسد از این تصمیم خشمگین شده، ناراضیانی خود را از طریق یک توییت نشان داده و گفته است که دیگر مسابقات فوتبال امریکا را تماشا نخواهد کرد. ترامپ در توییت خود نوشته است: «من دیگر تماشا نمی‌کنم. به نظر می‌رسد NFL هم دارد در همین مسیر حرکت می‌کند، ولی من حاضر به تماشای چنین چیزهایی نیستم.»

بازتاب

اینکه نگاه هم نمی‌کند که مقابله‌ش کیست، هر که باشد هم تهدید می‌شود و هم تحریم! فقط کافی است کسی مقابل خواسته یا نظرش موضع گیری کند، کار تمام است؛ تهدید و تحریم. این حکایت این روزها و این سال‌های دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکاست؛ او در آخرین تهدید و تحریمش بازیکنان و تیم ملی فوتبال کشورش را تهدید به تحریم کرده است، آن هم به سبب دفاع از سیاهپوستان و اعتراض به تبعیض نژادی حاکم بر امریکا. ترامپ تهدید کرده در صورت ادامه اعتراض بازیکنان، تیم ملی فوتبال کشورش و NFL را تحریم خواهد کرد. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده تهدید کرده‌است که اگر فدراسیون‌ها به بازیکنان اجازه دهند «هی احترامی» خود را نشان دهند و به جای ایستادن برای سرود ملی قبل از مسابقه زانو بزنند،

فوت

مدرسه‌سازی قهرمانان کشتی در سیستان بلوچستان

حتی کرونا هم نتوانسته مانع فعالیت‌های خیرخواهانه قهرمانان کشتی در مناطق محروم سیستان و بلوچستان شود. حالا گوش شکسته‌ها در تازه‌ترین اقدام خود علاوه بر تأمین آب شرب روستای «وش آب» از بخش کورین شهرستان زاهدان با کمک نیکوکاران و خیرین محلی، مدرسه‌ای با سه کلاس درس که هزینه‌ای ۲۰۰ میلیون تومانی را دربرداشته نیز احداث کردند. علاوه بر این برخی قهرمانان کشتی همچون رسول خادم، کمیل قاسمی، احسان لشکری، حسن رحیمی، امیر توکلیان، عباس طحان، سجاد گنج‌زاده قهرمان کاراته و جمعی از ورزشکاران رشته‌های مختلف با کمک خیرین تا ۲۴ خرداد حدود ۹ هزار و ۴۶۰ بسته مواد غذایی را میان خانواده‌های بدون پس‌انداز که بخش قابل توجهی از آنان زنان سرپرست خانوار بودند نیز توزیع کردند.

دنیاحیدری

اعتراف تلخ

واقعیتی غیر قابل انکار!

ورزش ایران با وجود داشتن ۵۰۰ کرسی در مجامع بین‌المللی هیچ‌گاه نتوانسته حق خود را در مواقع لزوم بگیرد و ضربه‌ها زیادی بابت عدم تعاملات تأثیرگذار بین‌المللی متحمل شده، به‌طوری‌که صالحی‌امیری صراحتاً می‌گوید ۹۰ درصد از ۵۰۰ کرسی بین‌المللی ورزش ایران تأثیرگذار نیستند و تنها ۱۰ درصد این کرسی‌ها در ورزش مؤثرند. البته تجربه و سابقه اتفاقات رقم خورده در ورزش نشان می‌دهد که نگاه رئیس کمیته ملی المپیک بسیار خوشبینانه است که ۱۰ درصد این کرسی‌ها را مؤثر می‌داند.

کسب کرسی‌های متعدد بین‌المللی سال‌هاست که چنان در بوق و کرنا می‌شود که گویی بعد از به دست آوردن این جایگاه‌ها ورزش ایران دیگر هرگز در تقابل با لابی‌های قوی دیگر کشورها و کارشنکی‌های متعدد متضرر نخواهد شد، اما هر بار پای عمل که می‌رسد شاهدان هستیم که جایگاه آقایان که به شدت به آن می‌نازیدند پست تشریفاتی بیش نیست و به ورزش ایران تحمیل می‌شود، ندارد چراکه با جایگاه‌هایی که آقایان سعی داشتند به رخ مردم بکشند جایگاه چندان مهمی نبوده یا اگر هست کسی که آن را اشغال کرده توان و جنم گرفتن حق ایران را ندارد. در هر دو صورت نتیجه یکی است و سودی برای ورزش ایران ندارد. مسئله تکیه زیاد بر این بین در وهله نخست دید و نگاه سیاسی، حزبی و جناحی آقایان است و در وهله بعدی در نظر گرفتن منافع شخصی برخی که حاضرند برای حفظ آن حتی ورزش کشور را نیز قربانی کنند و در این راستا از هیچ کوششی فروگذار نخواهند کرد. این دو مورد مهم بارها بارها باعث شده ورزش ایران فرصت طلایی داشتن یک پست یا کرسی مهم در مجمع بین‌المللی ورزشی را از دست بدهد، چراکه نه فقط حمایت‌های لازم برای دستیابی به کرسی‌های مهم ورزشی از کاندیداهای داخلی نمی‌شود که اگر هم بشود، فردی بسته می‌شود و شاید امروز که جودوی ایران محروم شده و بسیاری از رشته‌ها در این رابطه با مشکلات پیچیده و سختی دست به گریبان هستند بهتر از هر زمان دیگری بتوان به لزوم داشتن چنین کرسی‌هایی پی برد که فرصت دستیابی به آن همواره با کج‌سلیقه‌ی، زد و بندهای داخلی و نگاه‌های حزبی و جناحی از دست می‌رود.

اما تلخی اعتراف صالحی‌امیری به بی‌تأثیر بودن کرسی‌های ورزش ایران در مجامع بین‌المللی زمانی بیشتر می‌شود که بدانیم این فرصت را نه دیگران که خودمان از خودمان می‌گیریم. حال آنکه به خوبی می‌دانیم که ورزش ایران با توجه به نگاه خصمانه‌ای که وجود دارد تا چه اندازه به داشتن چنین جایگاه‌هایی برای دفاع از حق و حقوق خود نیاز دارد. با وجود این عدم حمایت از صاحبان پست‌های مهم بین‌المللی و مانور کردن روی کرسی‌های کم‌اهمیت و بی‌تأثیر باعث شده ورزش کشور طی سال‌های گذشته بارها بابت عدم داشتن لابی‌های تأثیرگذار بین‌المللی متضرر شود که از نمونه‌های واضح آن می‌توان به کارشنکی بازی‌های نماینده‌های ایران در زمین بی‌طرف در رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیا به واسطه هوچی‌گری‌های عربستان و عدم دریافت هزینه این تصمیم نادانانه، نمونه‌های بارز و پر تعدادی که می‌توانست رخ ندهد اگر به وقتش متحدانه به دنبال کسب جایگاه‌های مهم ورزشی در مجامع بین‌الملل بودیم و با دست خود آنچه را که داشتیم به خاطر حفظ منافع شخصی از دست نمی‌دادیم یا به وقت انتخاب آنهایی که قرار است این کرسی‌ها را به‌اشغال خود درآورند به این مهم می‌اندیشیدیم که آیا توانایی دفاع از منافع ورزش ایران را دارند یا آن‌که قرار است تنها حضوری تشریفاتی در عکس‌کاری داشته باشند و بس!

نقشی خنثی که اعتراف صالحی‌امیری نشان می‌دهد خود آقایان نیز به خوبی به آن واقف هستند، اما اینکه چرا تغییری در این روند ایجاد نمی‌شود سؤالی است که مسئولان بالادستی و متولیان اصلی ورزش باید پاسخ آن را بدهند که چرا تا به این اندازه نسبت به این مسئله مهم بی‌توجه هستند!

خبر کوتاه

عبور یزدانی از تانک روس

یزدانی با پشت سر گذاشتن تانک روس راهی فینال شد. در پی نظرسنجی اتحادیه جهانی کشتی از علاقه‌مندان به این رشته در سراسر جهان برای انتخاب محبوب‌ترین آزادکار جهان که طی چند مرحله در حال برگزاری است، حسن یزدانی دارنده سه طلای جهان و المپیک و ملقب به «تانک روس» راهی فینال این نظرسنجی پشت سر گذاشتن عبدالشید سعدالله یاف دارنده پنج طلای جهان و المپیک و ملقب به «تانک روس» را برد. حسن یزدانی از آزادکاران که جردن باروز را در مرحله قبل پشت سر گذاشته برای کسب عنوان محبوب‌ترین آزادکار جهان رقابت کند.